

Udskriftsdato: 15. december 2025

KEN nr 9494 af 22/06/2021 (Gældende)

Pressenævnets kendelse i sag nr. 2021-80-0645

Ministerium: Justitsministeriet

Journalnummer: 2021-80-0645

Pressenævnets kendelse i sag nr. 2021-80-0645

Person får ikke slettet artikel om straffedom fra 2013

En person klagede til Pressenævnet over Århus Stiftstidendes afvisning af at slette en artikel fra februar 2014. Af artiklen fremgik, at personen i januar 2013 blev idømt 30 dages betinget fængsel for bedrageri, og at dommen blev anket og behandlet i landsretten. Personen havde forud for og efter domfældelsen foretaget navneændring. Pressenævnet fandt, at artiklen indeholdt oplysninger, der som udgangspunkt måtte betragtes som værende særlig belastende for personen. Da artiklen ikke indeholdt oplysninger om personens nuværende eller eventuelle tidligere navne, da artiklen var afindekseret, og da omtalen fortsat kunne anses at have almen interesse, fandt nævnet dog ikke anledning til at kritisere Århus Stiftstidende for at have afvist at slette artiklen.

[Klager] har klaget til Pressenævnet over, at Århus Stiftstidende har afvist hans anmodning om at slette artiklen *”Fupjurist møder sine dommere”*, som blev bragt den 26. februar 2014 på Århus Stiftstidendes netavis stiften.dk, idet han mener, at god presseskik derved er tilsidesat.

1 Sagsfremstilling

Den påklagede artikel

Århus Stiftstidende bragte den 26. februar 2014 artiklen *”Fupjurist møder sine dommere”* på Århus Stiftstidendes netavis stiften.dk. Artiklen har følgende underrubrik:

”Lånte fjer. 25-årig, der fik fængselsdom i byretten for at fuppe sig til kursusjob på Aarhus Universitet, søger nu frifindelse i Vestre Landsret? Venter dom i dag. ”

Af artiklen fremgår følgende:

”Fire topjurister - tre landsdommerne og en statsanklager fra Viborg - oplevede angiveligt nogle sjove timer i går i Vestre Landsret i Aarhus. De mødte en 25-årig »fupjurist«, der for et par år siden blev landskendt, da han optrådte som højtuddannet juridisk lærer på Aarhus Universitet og afkrævede 87 studerende gebyrer på i alt ca. 26.000 kr. for et weekendkursus. Nu ville han frikendes fra byrettens et år gamle fængselsdom.

Byretten dømte ham for bedrageri. Hans dokumenterede faglige ballast svarede dengang til, hvad der kan forventes af en jurastuderende på første eller andet år. Han havde bestået et par deksamener på Syddansk Universitet.

Men under falsk navn førte han sig frem blandt jurastuderende i Aarhus som jurist på niveau med en dommerfuldmægtig fra Østre Landsret.

»Desværre var dommerfuldmægtigen blevet forhindret i at undervise« - hvorefter den 25-årige selv som medarrangør af weekendkurset ville overtage undervisningen. Sådan lød den forklaring, som de 87 kursister fik få dage før kurset. Det viste sig senere, at dommerfuldmægtigen [Navn A] ikke eksisterede.

Den 25-årige lancerede sig som erstatnings-underviser under et opdigtet navn. Han lod indirekte medarrangørerne forstå, at han selv - eller rettere hans falske navn - var juridisk kandidat og kendt som en fremragende underviser. Han havde blandt andet været censor på Københavns Universitet.

Hvad den 25-årige hedder i det virkelige liv - dér hvor han kun er jurastuderende - skal vi lade stå hen. Ifølge avisens interne etiske regler nævner vi kun navn, hvor straffen lyder på mindst et års ubetinget fængsel. Og slet så sort ser det ikke ud for manden, selv om det retssystem, som han så gerne ville undervise om, nu har fat i ham.

Da han blev afsløret, endte han i byretten i Aarhus, hvor han fik en dom på 30 dages betinget fængsel for bedrageri. Og han skal desuden tilbagebetale en halv snes kursister gebyret på 300 kr. De øvrige fik deres penge straks efter fadæsen - eller de nåede slet ikke at betale. For kurset blev afbrudt om søndagen, da lokale journalister dukkede op og stillede pinlige spørgsmål. Ifølge vidner i går endte kurset særdeles pinligt, og mange valgte simpelthen at gå.

Den 25-årige ville imidlertid ikke acceptere byrettens dom og ankede til frifindelse i Vestre Landsret. Og det var så her, vi var i går. Statsanklageren fra Viborg, [Statsanklageren] annoncerede, at anklagemyndigheden har kontra-anket til skærpelse - så hvis den unge mand ikke klarer frisag, så risikerer han til gengæld at få en hårdere dom. Det bliver spændende at se, om det tre juridiske landsdommere og to domsmænd lader nåde gå for ret.

Det var lidt svært som tilhører at blive ophidset over den akademiske bedrager. Han optrådte selvsikkert i vidneskranken, som om han følte sig blandt fagfæller. Og han var ikke bange for at sige sin mening.

Han virkede ind imellem, som om han befandt sig i en anden virkelighed, end den anklageren så. Men han indrømmede, at han havde sagt flere usandheder undervejs. Og han blev lidt mat at se på, efterhånden som anklageren fik pillet de lånte juridiske fjer af ham. Slemme var det vist også, at nogle af hans kursister var i vidneskranken og sagde, at hans undervisning ikke havde virket kvalificeret.

Han var ikke ude på at tjene penge til sig selv, sagde han. Men han - og andre studerende - ville prøve at skabe et kursusmiljø, hvor usikre studerende for små eller ingen penge kunne få ekstraundervisning.

Det skal understreges, at universitetet ikke var medarrangør. Kurset blev gennemført på et privat initiativ i studentermiljøet.

Der ventes dom i sagen i dag. ”

Efter offentliggørelsen

[Klager] rettede i september 2019 henvendelse til Århus Stiftstidende med anmodning om sletning af navnet ”[Navn B]” og afindeksering af artiklen. Århus Stiftstidende imødekom anmodningerne.

[Klager] klagede den 6. december 2019 til Pressenævnet over, at Århus Stiftstidende havde afvist hans anmodning om at slette artiklen.

Pressenævnet fandt ved kendelse af 18. juni 2020 i sag nr. 2019-80-0420 ikke grundlag for at udtale kritik af Århus Stiftstidende for at afvise [Klager]s anmodning om sletning.

[Klager] rettede herefter på ny henvendelse til Århus Stiftstidende med anmodning om at slette artiklen. Århus Stiftstidende afviste den 12. maj 2021 [Klager]s anmodning. [Klager]s klage over Århus Stiftstidendes afvisning er modtaget i Pressenævnet den 18. maj 2021.

2 Parternes synspunkter

2.1 [Klager]s synspunkter

Sletning – punkt B. 8

[Klager] har anført, at Århus Stiftstidende har afvist hans anmodning om at slette artiklen.

[Klager] har oplyst, at artiklen snart er 10 år gammel og omhandler en sag, hvor han fik en betinget dom på 30 dages fængsel.

[Klager] har navnlig henvist til, at artiklen stadig forfølger ham og er med til at sætte hans liv i fare. Artiklen bliver ved med at dukke op på sociale fora, og der er for nyligt blevet startet en debat på Facebook, hvor flere skrev om hans sag fra 2012. [Klager] har henvist til skærbilleder af en række Facebook-kommentarer og hertil anført, at det blandt andet fremgår, at [Facebook-bruger A] har fundet den afindekserede artikel, som herefter bliver brugt på Facebook-chatten til at opstarte en hetz, hvoraf cirka 40-50 personer skriver om artiklen. Det fremgår ligeledes af Facebook-kommentaren af [Facebook-bruger B], hvordan [Klager]s mentale tilstand beskrives, ligesom navnet "[Navn A]" bliver nævnt af flere personer i gruppen.

Selv om artiklen er afindekseret, finder personer frem til artiklen, ligesom de også finder frem til Pressenævnets kendelse på trods af, at alt i nævnets kendelse er anonymiseret. I debatten foregår der ubehagelige kliniske diagnosticeringer af ham, ligesom folk også kontakter ham privat og via mail.

[Klager] har endvidere oplyst, at hans juridiske navn på tidspunktet for hans afholdelse af de omtalte kurser for 10 år siden var "[Navn C]". Sagen er ikke syv år gammel, som Århus Stiftstidende har oplyst i svaret til Pressenævnet. Da [Klager] modtog sin dom på 30 dages betinget fængsel, foretog han navneændring, da sagen belastede ham. [Klager] har henvist til en udskrift fra CPR, hvoraf blandt andet fremgår, at han siden den 22. september 2015 har heddet "[Klager]", at han i perioden fra den 2. august 2012 til den 22. september 2015 har heddet "[Navn D]", og at han i perioden fra den 11. september 2006 til den 2. august 2012 har heddet "[Navn E]". [Klager] har i den forbindelse bemærket, at "[Navn C]" således ikke var et kaldenavn, men et juridisk navn, som [Klager] tidligere har heddet, og var det navn, som Århus Stiftstidende anvendte i artiklen, hvorfor personer selv den dag i dag kan koble sagen med ham. Der er ikke tale om flere identiteter, men flere navneændringer. Navneændringerne blev foretaget, alene fordi denne 10 år gamle sag bliver ved med at belaste [Klager]. Såfremt Århus Stiftstidende ikke havde anvendt [Klager]s tidligere juridiske navn, havde der ikke været nogen sag hos Pressenævnet.

[Klager] har endvidere henvist til, at han modtager dødstrusler, og at truslerne påvirker ham mentalt. Han har blandt andet modtaget beskeder om, at han skal "hakkes som hakket oksekød". Dødstruslerne kommer fra ukendte personer, som har læst artiklen og Pressenævnets kendelse. Dødstruslerne kommer af, at flere personer finder frem til den afindekserede artikel. Det er således ikke nok, at artiklen er blevet anonymiseret og afindekseret.

[Klager] har til klagen vedlagt to skærbilleder og hertil anført, at disse dokumenterer dødstrusler, som han har modtaget via mail i maj 2021.

Af det ene skærbillede fremgår følgende:

”Fra: [Afsender A] <[Mailadresse A]>

Emne: Du fortjener døden

Selve beskeden:

[Link][...]

Selv om du forsøger at skjule dig, find[...]

helvede. Vi ved hvor du gemmer dig. Go[...]

--

Denne e-mail er afsendt fra en kontakt[...]

Af det andet skærbillede fremgår følgende:

”[Selskabet] ”Da[...]

From [Selskabet][...]

Fra: [Navn A]<[Mailadresse B][...]

Emne: [Klager] skal dø

Selve beskeden:

Du skal dø, hvis jeg finder [...]

Denne e-mail er afsendt fra [...]

[Klager] har bemærket, at hans chef og administrerende direktør i [Selskabet] [Direktøren] kan bekræfte dødstruslerne. [Klager] har henvist til en mail fra [Direktøren] af 31. maj 2021, hvoraf det blandt andet fremgår, at [Klager] har været chefkonsulent i [Selskabet] indtil den 9. maj 2021, at der efter et hadefuldt opslag på Facebook-gruppen for medicinstuderende har været over 55 hadefulde beskeder og beskyldninger rettet mod [Klager], og at [Direktøren] kan bekræfte, at [Klager] har modtaget flere dødstrusler igennem hans mail tilhørende [Selskabet].

[Klager] har afvist, at dødstruslerne er blevet opfundet af [Klager], fordi navnet ”[Navn A]” fremgår af det ene skærbillede. [Klager] har i den forbindelse oplyst, at [Direktøren] delte et opslag på Facebook, hvoraf [Klager]s navn fremgik af en hjemmeside tilhørende [Selskabet]. Personer er herefter gået ind på [Selskabet]s hjemmeside og har fundet [Klager]s navn, hvorefter de har sendt dødstruslerne via hjemmesiden. Når [Selskabet] modtager post fra personer, skal man angive sit navn. De anonyme personer har således brugt pseudonymet ”[Navn A]”, som for 10 år siden blev brugt for at undgå en konkurrenceklausul, hvor [Klager] ikke blev frifundet på grund af en konkurrenceklausul.

[Klager] har bemærket, at han har politianmeldt dødstruslerne, og at politiet har bedt ham om at kontakte Århus Stiftstidende med henblik på sletning af artiklen.

[Klager] har afslutningsvis bemærket, at alle mennesker har ret til at blive glemt, særligt hvis en sag er 10 år gammel og straffen var 30 dages betinget fængsel. TV 2 Østjylland, TV 2 Fyn, JydskeVestkysten, Politiken, UniAvisen, Snaphanen og Århus Stiftstidende skrev om sagen for 10 år siden, og samtlige medier har set [Klager]s dokumentation og hørt, hvordan sagen har belastet ham. Alle medier med undtagelse af Politiken og Århus Stiftstidende valgte at slette artiklerne for et år siden. Politiken valgte som det sidste medie at slette artiklerne, efter [Klager] dokumenterede dødstruslerne over for redaktionschef [Redaktionschefen], og netop fordi sagen og artiklerne har haft alvorlige konsekvenser for [Klager]. [Redaktionschefen] havde forståelsen og indlevelsen til at sætte sig ind i, hvordan [Klager] har det, og han gjorde det ikke af ret eller pligt, men på grund af indlevelse. [Klager] har bemærket, at redaktøren for mediet Snaphanen, som fremmer racisme og nazisme i Danmark, er forstående over for [Klager]s ønske om at få slettet en artikel, hvorimod den ansvarshavende chefredaktør [Chefredaktøren] ikke har særlig meget indlevelse for mennesker, som i deres unge dage har fået deres straf og begået en fejl og forbrydelse, som de efterfølgende angrrer.

2.2 Århus Stiftstidendes synspunkter

Sletning – punkt B. 8

Århus Stiftstidende har afvist at slette artiklen.

Århus Stiftstidende har anført, at [Klager]s navn ikke var "[Navn B]", da retssagen imod ham blev afgjort, og da artiklen blev skrevet. Dette blev bevist med en udskrift fra Retten i Aarhus. [Klager]s navn var på tidspunktet for dommen "[Navn D]", og i dag er hans navn tilsyneladende "[Klager]".

Århus Stiftstidende har bemærket, at de undrer sig over truslernes karakter og troværdighed. Århus Stiftstidende anser det blandt andet for utroværdigt, at [Klager] skulle modtage dødstrusler på baggrund af en sag, hvor nogle jurastuderende for syv år siden er blevet snydt for nogle få hundrede kroner. Århus Stiftstidende forstår ikke koblingen mellem en artikel, hvor navnet "[Navn B]" optræder, og de påståede dødstrusler mod [Klager]. Hvis man ikke kender til sagen på forhånd, er det umuligt at koble navnet "[Navn B]" til [Klager] i dag.

Århus Stiftstidende har endvidere bemærket, at navnet "[Navn A]", som fremgår af [Klager]s eksempel på truslerne mod ham, tillige også fremgår af den oprindeligt påklagede artikel fra printudgaven af Århus Stiftstidende, hvor navne ikke har kunnet fjernes. Her optræder "[Navn A]" som et navn på en dommerfuldmægtig, som viste sig aldrig at have eksisteret, men som var opfundet af [Klager], så han kunne gå ind og overtage undervisningen, da den ikkeeksisterende "[Navn A]" angiveligt var forhindret på grund af sygdom. Århus Stiftstidende har i den forbindelse bemærket, at navnesammenfaldet får dem til at overveje den mulighed, om "[Navn A]" endnu engang er blevet opfundet af [Klager]. Navnet "[Navn A]" er også blevet bemærket på en blog af den pensionerede journalist [Journalisten].

De to omtaler af den "[Navn A]", der angiveligt har sendt dødstrusler til [Klager], har rejst yderligere alvorlig tvivl om sandfærdigheden i påstandene.

Århus Stiftstidende har endelig bemærket, at de intet forkert har gjort ved at skrive om sagen, og der er derfor heller ingen grund til at slette artiklen fra stiften.dk. Århus Stiftstidende har henvist til mediets svar i forbindelse med behandlingen af klagen i sag nr. 2019-80-0420.

3 Pressenævnets begrundelse og afgørelse:

I sagens behandling har følgende nævnsmedlemmer deltaget:

Jens Kruse Mikkelsen, Anja Lundberg Andersen, Lars Lindskov og Marlene Borst Hansen.

Kompetence

Pressenævnet bemærker indledningsvist, at nævnet træffer afgørelse i sager om, hvorvidt der er sket offentliggørelse i strid med god presseskik, jf. medieansvarslovens § 34 og de vejledende regler for god presseskik. Spørgsmålet om, hvorvidt der er sket en overtrædelse af databeskyttelseslovgivningen, hører under domstolene og Datatilsynet og falder uden for Pressenævnets kompetence.

God presseskik

Sletning – punkt B. 8

[Klager] har klaget over, at Århus Stiftstidende har afvist hans anmodning om at slette artiklen ”*Fupjurist møder sine dommere*”.

Generelt om punkt B. 8

Det følger af de vejledende regler for god presseskik, at meddelelser, som er offentliggjort i digitale medier, ofte vil være tilgængelige længe efter, at de er publiceret. Efter anmodning til mediet kan tilgængeligheden af sådanne tidligere offentliggjorte, følsomme eller private oplysninger hindres, i det omfang det er muligt og skønnes rimeligt, jf. punkt B. 8.

Medier kan afindeksere, dvs. ændre instruks til søgemaskiner, så søgemaskiner ophører med at henvise til artiklen, anonymisere, dvs. ændre i artikelteksten så eksempelvis et personnavn anonymiseres, eller helt afpublicere en artikel, dvs. fjerne artiklen fra hjemmesiden.

Det er nævnets opfattelse, at anvendelse af B. 8 i de vejledende regler og muligheden for at meddele et medie kritik for ikke at imødekomme en anmodning om afindeksering, anonymisering eller afpublicering som udgangspunkt kun bør anvendes, når der er tale om oplysninger, som er særligt belastende for den person, der er omtalt.

Den konkrete sag

Artiklen omhandler, at [Klager] i en straffesag ved Retten i Aarhus blev idømt 30 dages betinget fængsel for bedrageri. Dommen blev anket og behandlet i Vestre Landsret.

På baggrund af sagens oplysninger lægger Pressenævnet til grund, at navnet "[Navn B]" tidligere er fremgået af artiklen, og at [Klager] forud for og efter domfældelsen har foretaget navneændring. Nævnet lægger endvidere til grund, at Århus Stiftstidende efter anmodning fra [Klager] i september 2019 har slettet navnet "[Navn B]" fra artiklen og afindeksret den.

[Klager] har til støtte for klagen navnlig henvist til, at artiklen stadig forfølger ham og er med til at sætte hans liv i fare.

Det er Pressenævnets opfattelse, at artiklen fra 2014 med omtale af domsfældelsen af [Klager] indeholder oplysninger af personfølsom karakter, der som udgangspunkt må betragtes som værende særlig belastende for [Klager].

Henset til, at artiklen ikke indeholder oplysninger om [Klager]s nuværende eller eventuelle tidligere navne, og at artiklen er afindeksret, finder nævnet ikke, at artiklen på Århus Stiftstidendes netavis indeholder oplysninger af en sådan karakter, at det i sig selv taler for sletning. Uanset, at [Klager] ved den omtalte dom alene blev idømt en kortvarig straf på 30 dages betinget fængsel, er det nævnets opfattelse, at omtalen fortsat kan anses at have almen interesse. Efter en samlet afvejning finder nævnet, at der ikke er tungtvejende grunde, der taler for, at indholdet af artiklen er af en sådan karakter, at det skønnes rimeligt at hindre tilgængeligheden heraf. Pressenævnet udtaler således ikke kritik af Århus Stiftstidende for at afvise [Klager]s anmodning om sletning.

Afgjort den 22. juni 2021